

סמל מעיין לוי ז"ל

בת מикаה ופיני
נולדה בירושלים
בתאריך י"ז בתמוז תשל"ה, 26/6/1975
התגוררה במושב בית זית
התגייסה בנובמבר 1993
שרתה בחיל המודיעין
נפלה בעת מילוי תפקידיה, בהתקפת
מחבלים בירושלים
בתאריך ה' בחשוון תשנ"ה, 10/10/1994
נקברה בבית העלמין בבית זית
הותירה אחראית הוריהם ושלוש אחיות
בת 19 נפלה

קורות חיים

בת מיקה ופיני. נולדה ביום י"ז בתמוז תשל"ה (26.6.1975) בירושלים. בת בכורה לאם, בת מושב בית זית ולאב, בן למשפחה ירושלמית ענפה, אחותו לmouran, ניצן וליאן.

מעיין הייתה תינוקת ערנית, שמחה, חייכנית ומהירות תפישה, שלמדה כל דבר במהירות, בקלות ובכיף; ילדותה, נעוריה ובגרותה עברו עליה במושב בית זית. מעיין למדה בבית-הספר הייסודי "עין הרים" בעין כרם ובחטיבת הביניים "הריה יהודיה". את לימודיה התיכוניים חלה בבית-הספר "אורט" בירושלים במגמת מחשבים וסיימה בבית-הספר "בית-חינוך", בוגרתה ההורמנית. תלמידה חרוצה, נבונה ושקדנית, מסודרת מאוד ואהובה על מורה וחברים. מגיל צעיר השתתפה מעיין בחוגי יצירה, טבע, אנגלית וריקוד. את לימודי הריקוד אהבה במיוחד במיוחד והתמידה בכך שנים ארוכות. כשהייתה בת תשע הצטרפה לתנועת "הנוער העובד והלומד" במושב. מעיין אהבה מאוד את הפעילויות בתנועה. היא השתתפה בכל הטיוילים, המפגשים וערבי החווית ותפסה מקומות מרכזיים בארגון המסיבות והאירועים, במיוחד בתחום הריקוד. את גיל ההתבגרות עברה

אָרְגּוֹן יָד לְבָנִים
סְנִיף יְרוּשָׁלַם

לא קשיים בולטם והפכה לנערה יפהפייה, עצמאית, חייכנית, אהבתה חברה ומקפת חברים וחברות. מעין הקפידה תמיד על מראה מטופחת ומסודר ועל בריאות הגוף, שמרה על תזונה נכונה ועסקה בפעילויות ספורטיבית - שחיה, התעמלות ומחול אירובי. היא הייתה בחורה אופטימית, שופעת שמחת חיים, נערה אהובה ואהבתה, מתחשבת מאד וצנואה. כל דבר גרם לה אוושר והוא הסתדרה היטב בכל מקום. אהבה לבנות בחיק המשפחה הרחבה ולכלום נתנה תחושה טובה.

מעין הייתה בעלת כושר התמדדה ודבקות במטרה, סיימה כל דבר בו הchallenge, לא התיאשה ולא נטהה גם אם הדבר היה כרוך בקשיים. כך מתארת אותה דנה אבידר מבית זית: "גדלת כנסיכה בשבט שmach, תומך ומעניק כל כך. לאחיוותיך הייתה מקור חיקוי, להוריך - גאותה. בת-כפר - יודעת לשאת בעול, לומדת אחריות מהי ומורדת בהגעה זמנך למרוד". ומוסיפים החברים: "את תמיד מופיעה כחלק מקבוצה גדולה של ילדים, אך תמיד בולטת בין כולן, מוקפת חברים וחברות. כשוחשבים על מעין נזכרים בחיקות התמידי שמצויר את יפי החיים ומשלב בתוכו תמיינות, שמחת חיים ותקווה לעתיד. אהובה ויפה, עם צחוק מתפרק וחיקוק מתוק שכווש את כולנו". לפני הגיוס נסעה מעין עם חבר לטיול בחו"ל, שאת מסלולו תכננה בעצמה.

במחצית נובמבר 1993 גויסה מעין לצה"ל והוצאה לחיל המודיעין. בתום הטירונות, ולאחר שהשתלמה במקצועות המודיעין, הוצאה כמש"קית ביטחון שדה בפיקוד מרכז. החל מיום הראשון בטירונות אהבה מעין את המסגרת הצבאית וקיבלה הכל ברוח טוביה. היא התקלמה מהר מבחינה חברתית ומקצועית ותרמה רבות לעבודת החוליה. מעין שאפה ללכת בדרכי אביה, שהיה סגן-אלוף בצבא הקבע, ולהיות קצינה בצה"ל. להערכת מפקדיה הייתה מעין "חיה למות", חברותית, חייכנית ואהובה על כל חברותיה. מש"קית מקצועית, פעילה ותורמת,בעל יתרות רציני ויכולת גבוהה, שביצעה בהצלhinות את תפקידיה ביחידת". לכן, נעודה לצאת לקורס קצינות ומפקדה ציין כי "תוכל לעבור את קורס הקצינות בהצלחה ולהיות קצינה טובה מאוד".

ביום ה' בחשוון תשנ"ה (10.10.1994) נפלה מעין בעת מלאי תפקידיה, בהתקפת מחבלים רצחנית במדרחוב של נחלת שבעה בירושלים. בת תשע עשרה הייתה במוותה. מעין הובאה למנוחת עולמים בבית העלמין בבית זית. הותירה אחיה הורים ושלוש אחיות. לאחר מותה הועלתה לדרגת סמל.

במכתב ניחומים למשפחה כתוב הרמטכ"ל אהוד ברק: "מעיין תוארה על ידי מפקדיה כחילת מצטיינת, שביצעה היטב את תפkidah. חילת אהראית, רצינית ומקצועית, שהיתה מועמדת לצאת לקורס קצינות. היא ציינה חברותית והיתה אהובה על כל חבריה". מפקדה הוסיף וכותב: "אישיות קורנת, חיוך טבעי, צניעות, טוב לב, תמיינות, נימוסין, יחס חיובי ושלווה פנימית, אפיינו את מזגה של מעיין. היא הייתה חילת מצטיינת, צזו שכל מפקד מהחל לעצמו וליחסיתו". ומtowerם דבריהם שכתבו חבריה לחוליות ביטחון השדה: "מעיין, אשר שלותה השירות רוגע אצל כל הסובבים אותה, וצחוקה וחוכמה עוררו את כל הרדומים לידיה, נעלה מצחיקה עם תמיינות של ילדה, אשר עתידה נראה מוקף בהצלחה: משפחה חמה, בן זוג ולימודים אשר תכנה. אך לפטע הכל נגדע. בהתקפה רצחנית של אותם שני מרצחים מהחמאס אשר יצר הנעם ורוח ההרס לא הבחרינו בין טוב לרע, בין חף מפשע לאשם, בין תום לארס, בין צער לבוגר ובין מעיין לאחר".

בначלת שבעה בירושלים, במקום בו נהרגה מעיין, הקימו בני המשפחה יד לזכרה, הקרויה "יד מעיין" - מבנה מאבן, הכולל כירור וברז מים, שכל העוברים והשבים יכולים לשתו ממנה, כעין מעיין נובע. על האבן חקוק פסוק מ"שיר השירים": "מעיין גנים, בא ר מים חיים". במושב בית זית, במקום בו גדלה מעיין ובו עברו אליה כל חייה, הקימה המשפחה את "גן מעיין", גן נוי, שחלקו הגدول בנוי אבן, הכול אמפיפיטיאטרון קטן ומים הזרמים בתעלת פתוחה ונשפכים לתוך בריכה ובתוך הגן פסל בדמות נערה.

מעיין לוי זיל קורות חיים

מעיין נולדה ביה"ז בתמוז תשל"ה 26.6.75 בבית החולים "השרון" בפתח תקווה. בגיל חודש חזרה המשפחה לגור במושב בית זית. במושב עברו עליה יולדותה, נעוריה ובגרותה עד למותה בפיגוע חבלני בנחלת שבעה במרץ ירושלים בה' בחשוון תשל"ה 10.10.94 והיא בת 19 ו-3 חודשים.

מעיין הייתה הבת הבכורה למייקה (בת בית זית), ולפיני (משפחה ירושלמית עניפה), אחות לモREN בת 18, ניצן בת 11 וליאן בת 7. מעיין הייתה תינוקת עירנית, שמחה, חייכנית ו מהירת תפיסה שלמה כל דבר ב邏輯 ו בכיף. את שניםיה הראשונות בילה בגני הילדים במושב . בגיל 6 התהילה למלוד בבית ספר יסודי "עין הרים" והיתה תלמידה חרווצה, נברונה, שקדנית, מסודרת מאור ואהובה על מורה וחבריה. מגיל צעיר החלה ללכת לחוגים; יצירה, טבע, אングליית וריקוד. את לימודיו הריקוד אהבה במיוחד וחתמידה בכך שנים רבות.

בגיל 9 הצטרפה ל恒נות הנער העובד ולהלומד במושב בית זית. מעיין אהבה מאוד את הפעילויות בתנועה והשתתפה בכל הטיוולים, המפגשים וערבי ההוו. למסיבת בר המצווה של הקבוצה שהתקיימה ביום העצמאות במושב העלה הקבוצה הצגה בפני כל תושבי המקום. שנה לאחר מכן ביום העצמאות אירגנו בניית הקבוצה מיזומתן ריקודים כשמיעין מנחת בראש. מסיבת בת המצווה של מעיין התקיימה בחצר הבית בית זית ומספר ימים לאחר המסיבה נסעה מעיין עם המשפחה לטיפול בת מציה בחו"ל.

לאחר סיום הלימודים בבית הספר היסודי המשיכה לימודיה בחטיבת הביניים בבית ספר "הריה יהודיה" בלבד עם אותה חברה איתם צעה עוד מגיל 3. מעיין עברה את גיל ההתבגרות בלי קשיים בולטים והפכה לנערה יפהיה, עצמאית, חייכנית, אהבתה חברה ומוקפת חברים וחברות. בתיכון עברה ללמידה בירושלים בבית ספר אורט במגמת מחשבים ולאחר שנתיים החליטה לשנות כיוון ועברה לבית חינוך שם סיימה את לימודיה במגמה הגרמנית. לפני גיוסה נסעה עם חבר לטיפול בחו"ל, טיפול אותו תיכננה בעצמה.

ב-16 בנובמבר 1993 מעין התגיים להצה"ל. למרות החששות הרבים שליוו את הגיוס התקלמה ב מהירות. החל מהיום הראשון בטירוניות אהבה את המסדרת הצבאית וקיבלה הכל ברוח ספורטיבית. מיד לאחר הטירוניות המשיכה בקורס משק"י בטחון שדה ושובצה לתפקיד משקי"ת בטחון בחולית בטחון שדה בירושלים. היא התקלמה מהר מבחינה חברתית ומקצועית ותרמה רבות לעבודת החוליה.

ביום ראשון 9.10.94 יצאה בערב עם חברה גיל לבית קפה במדרחוב נחלת שבעה, בשעה 23:30 כאשר היו בדרכם הביתה החלה התקפת מחלים. מעין נפצעה אנושות ונפטרה בשעה 15:01 בכית החולים הדסה עין כרם בירושלים.

מעין הייתה בחורה אופטימית מאוד מלאת שמחת חיים, נעה חייכנית אהובה ואהבת, מתחשבת מאוד, צנואה, כל דבר גرم לה אוشر, הסתדרה טוב בכל מקום, מעין אהבה לכלות בחיק המשפחה הגדולה הדודים, הדודות, הסבים, הסבתות ולכלום נתנה תחושה טובה. מעין הייתה בעלת כושר התמדה ודבקות במטרה, כל דבר שהתחילה סיימה, לא תתיישה ולא נטה גם אם הדבר היה כרוך בקשיט. מעין הייתה בעלת הרופעה נאה, תמיד מטרופחת ומסודרת, הגיעיה בזמן לכל מקום, הקפידה מאוד על בריאות הגוף שמרה על תזונה נכונה ועסקה בפעילויות ספורטיבית.

מעין שאפה ללכת בדרך אביה (שהיה סא"ל בצבא הקבע) ולהיות קצינה בצה"ל. בהמלצתה לקורס קצינות כתוב מפקדה היישיר גל: "מעין מתפקדת בצורה יוצאת מהכלל טובה, משק"ית מקצועית, פעילה, תורמת לחוליה, חברותית, בעלת יחס רציני ובעלת יכולת גבואה, אהובה על כל חבריה, מסוגלת לעبور קורס קצינות בהצלחה ולהיות קצינה טובה מאוד. מפקד היחידה סא"ל גدعון כתוב לאחר מותה: "אישיות קורנת, חירוך טבעי, צניעות, טוב לב, תמיינות, נימוסין, יחס חברי ושלווה פנימית איפיננו את מיזגה בעינני ובעיני מכריה, היא הייתה חיילת מצטיינת כזו שככל מפקד מאמין לעצמו וליחידתו, והיתה מירועת לקורס קצינות".

מעין הייתה אדם אופטימי, אהוב את החיים, שידעה לבדוק מה היא רוצה מעצמה ומהחיים והיו לה תוכניות רבות של טיפולים בעולם, לימודים והקמת משפחה מצאה את מותה בפגיעה רצחני בנחלת שבעה בעת שיצאה לבילוי עם חברה במרכז ירושלים.

יהי זכרה ברוך.

צבא הגנה לישראל
דואר צבאי 4
ז' מרחשון תשנ"ה
12 באוקטובר 1994

משפחת לרי הירקה,
ההרדדים מרים רפיבר,
האחיות מרדן, בילץ לדיאן.

מעיין הירקה נלקחה מאיתנו לפני עת, ואנו - חברותה ומפקדרה - המומים וכוכבים, ואיננו מוצאים מיללים לנחם על האסון הכבד והאבדה הגדולה.
מעיין - תבנית נוף ילדותה בבית זית, במחיצת משפחה חמה ואוהבת,
מלח הארץ.

אישיות קורנת, חירות טבעי, צניעות, טוב - לב, תמיינות, נימוטין,
יחס חברותי ושלווח פנימית איפרינו את מיזגה ודמותה בעינני ובפני
מכירה. היא הייתה חיילת מצטיינת, צו שכל מפקד מארל לעצמו וליחידתו,
והייתה מיעודת לצאת לקורס קצינות. על מעיין נכתב בטרופס החמלצה לקורס,
על ידי מפקדה הישיר (סגן בל שמורי), שהיא מתפקדת בזרה יוצאת מן
 הכל, מקצועית, פעלית, חברותית, בעלת יחס רציני ומתאימה מאוד להיות
קצינה. חכונות אלה, בנוסף לתכונות האישיות שציינתי קודם, משקפות נאמנה,
לטעמי, את מעיין בחירות ובאדם.
ואכן, התפוח איינו נרול רחוק מהעץ, ומה שעני יכול להגיד על - סמרק היברוני
עימך טיני, עת חיית מפקדי ובכל, ועל פי התרומות מההתהבות האציגית
של בני המשפחה בימים קשים אלה.

בנימה אישית אציגו, כי כמעט בכל הזדמנויות שחווחתי עם מעיין, ביקשתי
למסור דרישת שלום ובגוכחות החירליים ציינתי את "ריחוסה המשפחתית".
ଓলম, מעיין הקפידה לשמור על קורקטיות ולא לעשות מזה עניין...
להיפר, מעיין בקשה להוכיח כי היא מצליחה ביחידת בזבוז עצמה, אישיותה
ועבודתה. וזה גם מלמד משהו על אציגות הנפש שנייה בה.

צבא הגנה לישראל

מעיין לא זכתה לזכות ל夸דרס קציניות. דרגת הסמל, לה הייתה דואיה, היא המעת שיכולנו להעניק לה לאחר מותה.

הilih שבו מצאה את מותה, בפיגו ערבני שפֵל בלב ירושלים לאחר בילוי תמים עם חברה ביל, היה לילה אדור של ניגודים - חם וגשם - וזה מסמל עיני את הטרגדיה הבלתי הבינוונית, שבו נבדעו חייה הצעיריים.

מעיין לא ויתרה עד הרבע האחרון ובויטה להיאחז בחיקם, אך הם עזבו אותה לפנוי שחטפה לחיפרדר מכם ומאיתנו. היה זה בשעה שתיהם אחר חצות, לפנוי שהפצע יומ חדש, ה - 10 באוקטובר 1994, המועד בו קיבלתי את הידיעת המرة. אני בטוח שאילו יכלה, הייתה מעיין מבקשת מכם להיות חזקים ולשמור אחד על השבי.

אני מבקש להביע את השתתפותו והשתתפות כל חיילי וקציני יחידת בצערכם, ובבטיח כי אנך נזוכר את מעיין ונלווה אתכם תמיד.

רהי זכרה ברור ?

בכבוד רב,
בדען כהן, סגן אלוף
היחידה

תיק כתבות

בנושא

סעיפים לוני ז"ל

הAGENTUR בבדין אהרן קאנטראם נד שונפלר. הוא שעלה ולו על ההדרך

מעיין לוי זיל
ידעו בדיקות מה היה רוצה לעשות?

ההיילט המציגת, שעמדה להתחילה קורס קצינות, יצא לבית-קפה עם חברו שלמה, גיל. הם שמעו את היריות, אבל חשבו שאלה ויקוקין. «מעיין היה מלאת שמחת חיים», התיחסו אטמול החברים

(2)

“דיעות אחרונות” –

מאת אורנה עיזית, כתבת “דיעות אחרונות” –

בהתחלת מסדר התעשייה בירושלים, לפני שנה התגייסה מעיין ועברה קורס משקיי ביטחון מעין לוי, חילת בת 19, שבה בבית-קפה ממרוחותם עזים. הוא היה חברו של שלמה, גיל, גם הוא חייל. חizi שנה הם ביהר. הם שמעו את הרעם, את היריות, את הצורות, אבל לא תרגשו. הם

לא האמינו שהוא פיגוע, ואו הגע המשבל ביריצה כשהואओו קלacz'nikov – וווקה. מעיין נגילה ברכוז. ביריצה, המשבל שוט אחוריהם. מעיין נפלה. גיל עור לה לקום. הם המשיכו לזרוץ. היא נפלה שוכב. המשבל התקרכב. גיל המשיך לזרוץ. מעיין נפלה ונפצעה אנושות. היא נפטרה בבית החולים.

ההורם, פיני ומיקה, הגיעו לבית-החולמים לאחר שכבר נקבע מותה בתם הבכורה. פני מספר: “לכלנו לישון לפני שהיינו בתפקיד. באחת וחצי בלבד התחשו לנו וודידיין, שמעיין נפצעה. הגענו לדודמן” ונפגשנו עם

הרופא, שיצא מחדרדנית. הוא אמר לנו, שמעיין נפטרה כמה רകת לפני שנפצע. היא נפצעה בכבר ובעורק הראשי ואיברה רובה פאור דם.”

ההורם זויר וביתה רק בובוק התקשר לבני המשפחה לבשר על האסון. הם היו מאופקים. מאופקים פארו. אחת הסכנות שמעה על מות נברתה ברדיין.

ההורם הגיעו למושב בית-זית שליד ירושלים כשמיינן הייתה בת חודש. שם גרלה, שם נולדו שלוש אחיוותה הצעירות: מושן, בת 18 שעמדת לחתוגים, ניצן בת 12 וליאן בת השבע.

הצעירה החיכנית למדרה במגמת המחשבים במכיללת אורות” בירושלים. אחר כך החליטה לשנות כיוון ועברה למלמד בתיכון העיוני “בית חינוך”. האב, פיני, השחרר

מצהיל בדרגת טג'יאלוף ובשנים האחרונות עבר כקצין

מייד בתום מסע הלחוויה, קדרו השמיים וسوفת ברקים היכתה באורי.

מעיין לוי

מעיין לוי, שנחרגה בפיגוע, הובאה אל מנוחות במושב בית זית

אשתן של הרוג השני: ניר אל-מוגרב מודיע חילים

חוות ההלו להיכל מתחם כההבליס
בעקבות רצח מעין נפלה נמושת, ונגעה מיר
ההבליס, חברה האזרח לדפק.

שאת אידי נס וטלפה יוזה

"נתקשרנו לבקש את מעין במושב גולן והשוו
שלח ושלנו לפטוטו, אמר אנתול כההבליס פיני
לו, אמר של עלייה, שנרגנה פגענו ברוסלים
שלשות. פצע דלקווה ייא כשבעה 4 לאחר הרצף
בבית ובסופה נטבח בית ות. לבית הלברות.
במושב, נאות מדבר המושב קורי שטפה ובה
רץ ליה את מעין מדרכה ואחרונה שר המטה
והתעשייה, מינה וריש, ייגז את המשלה.

מקהה של מעין, קין סדנת רב צה, ספר
לו, הוא אמר כי מעין התה תלת מטבח
הברונזה ובלוטה - אינטינגדה טעם להר
בהת ואדריהם אשית - נלטו בקד מודגע ב
הגיהה ליהודה ובסתיה אלה ייחס לחיל
וחידתה ולמפעדי, וזכה.

אבידה של מעין טפל ליפוי הולו, כי בשעה
13:00 אצל החתן אויר ליום טני, התקבלה בבחינת
הדרעה על: מירועה של עלייה, בני ומטבחה
గיידע לבית ותלמי, אליז וגיטה. מעין נמנכ
קשת הדא נפצעה נבגד וכעוקך בראש, ומטה ומו
שיגר לאזר שאשפוגן.

תבירה של עליי, שהה עמה במסת הפיגוע
סיפר כי השגיים יצא מאר מטבח הקפה ברוחב
נהלה סכעה מזעם לכיד צין, לפחות שטע

מעיין לוי - קרבן הפיגוע בירושלים - למנוחות

וביקשנו לברר את מעין
מעין לבית הוילם, נasad היא
פצעה קשה בכבר וכעורה בראש
וכי היא מטה זכר או רך.
מעין הותה בת 20 בmonthה היא
נולדה במתן תקווה. ניל ואוש
הגעה עם שפחתה לשוכן בית זה.
היא טינה את ליטריה מהיכוניים
כבות הסדר בית ווונך בירושלים
וחתנייה לגדיל כמצוקה נתן
שרת היא והעתה ללבת ברכוב
לקרום קניתה.
אבה תיאר אותה כבעל שפתות
חיש וואגנות, נמנתת קשארה ווירט
ושלוש אחות.

ביקשנו לברר את מעין
בקשת, בעל קשר שלח רשלט
לטוקם, אמר בזום כי בבדודים
פזין, אמר של מעין לא, שנדונה
בבריטון כטודען מלמן
בירושלים בזום או בליל
מען הלהויה ייא כווע ב'
כשבעה 4 אוחז'ז מכתת ומטבחה
במושב בית ווונך, לבית הקבוצת של
אנושוב.

כ-15:00 אויר טיפר לכתב עתים, כי
התקבלה כביבת הדיעת על פצעה
של מעין, ואו ומטבחה גיינט
לבית ותלמי, שם נפער לומ פפי

החילם שוחרר אב

מעיר עיל בת 19 נס

תdetim ul kibbutz shel meilin, shnorah bepiyu b'Yerushalayim. Ha-anatma amol b'veit-zot (החלומות).

Soldiers carry Ma'ayan Levy, killed in Sunday night's terror attack in Jerusalem, to her final resting place in the cemetery of Moshav Beit Zayit yesterday. (AP)

מעין לוי מנהצחי הפגינו בירושלים הובאה למנוחות

מעין לוי שנהזחה בירושם בירושם
דרשויהם (צילום: דודו)

(ה) נשלט לשב את גב הדת בירושם
נסל החדר סלה ושלטו לשובם; אבל
אנטול בגדים פיטר, אביה של מילין, היה
שיטה שלם נטה כרך בכרם הפליט
מגן והלודית יפה אובלול ביצה 4 אשר
דבירות בכתת המשפטן, מומלץ ביה ותְּ
לכית הקביה של רטש פיטר לו רבי
ב' 1.30. אשר הודה, אחד ליום טני
התקבלה בירוחם הייעוד עלי בדעתה של
מפני. האב והנו מטבחו גיבעון לבת האלמן
שנפצע לזר נמי הדואים כי ומי, גדי
לTeVיק וריה, מעין לבת הוליך צאדור
היא פטעה קאה בכבר ובזוק האס, וכי
לו נסך אד, כי ובה של ביעין סט,

ב' ו' י' א' נסיך ברכות הרים בירוחם תלה
שרש, וגידם הון זכרים גוזם, יתען, שטח
הית נסיך אד, כי לא מטבחו גודל וריפת
אנטול מעין נזהה בירוחם תגועה מז
אדו אד, עלי, דבירה בירוחם יתען זטלון
להשלט.
מעין הודה, ב' 20. בירוחם היא נסלה
בפתח תקווה, נגילה והזען גיבעון עם
משתוגה לטרם בירוחם. היא סימה את
לטיה, התלבט בירוחם בירוחם, בית הווער
ביהרעל, והגיעה לירוחם, בירוחם, בירוחם;
בכחו שוד. היא התענזה לירוחם בירוחם;
לאום אדינה.

אבה תיאר אומה בירוחם אמרת ווים
בכחות כוחה הסדרה ווים ווים
וואלון.

תאך פציג וויאטם גאנט
בחלויהה הבת מעיר.
היעט להדסה וגונפנשען
עם חרבנא, שעיגנא
מٿער-חניזה-הויז אַגְלָגָן,
לען, עמעז נגען-עטן
ויחת לבי שעהן.
(המחרב גאנטן 22)

הרבן הפיאן בדורחוב עיין לי' הובאה לקבורה בבית דין

זאכ' אל מוגבי יובא היום לקבורה בכפר עאקס □ ארבעה מן הפעועים
עדין במצב קשה לאחר שנתחוו והועברו לחדר התאוששות

היילת מצטיינת ועומדה לגאת לקרים קצינות. עוד אמר,
מעין בלסה אינטיגנדיה לה, נעלימת הליכותיה
ואורייתה: נציג המושב, אכבר שחול, סייר על שורשיותה של
המשפחה ואת העורבה שכבא וסכתא של מעין היי
מקמוניו. שחול אמר עוד, כי השגיה של מעין מיעדים
עד כמה הספיקה בייס שנותיה וויש בוך כדי להנץ את בני
המושב. עשרות חילום וצעירים עמדו רומים עוד ומון רב לר'
הකבר הטרי כשם ממאים לעזוב את המקומות.

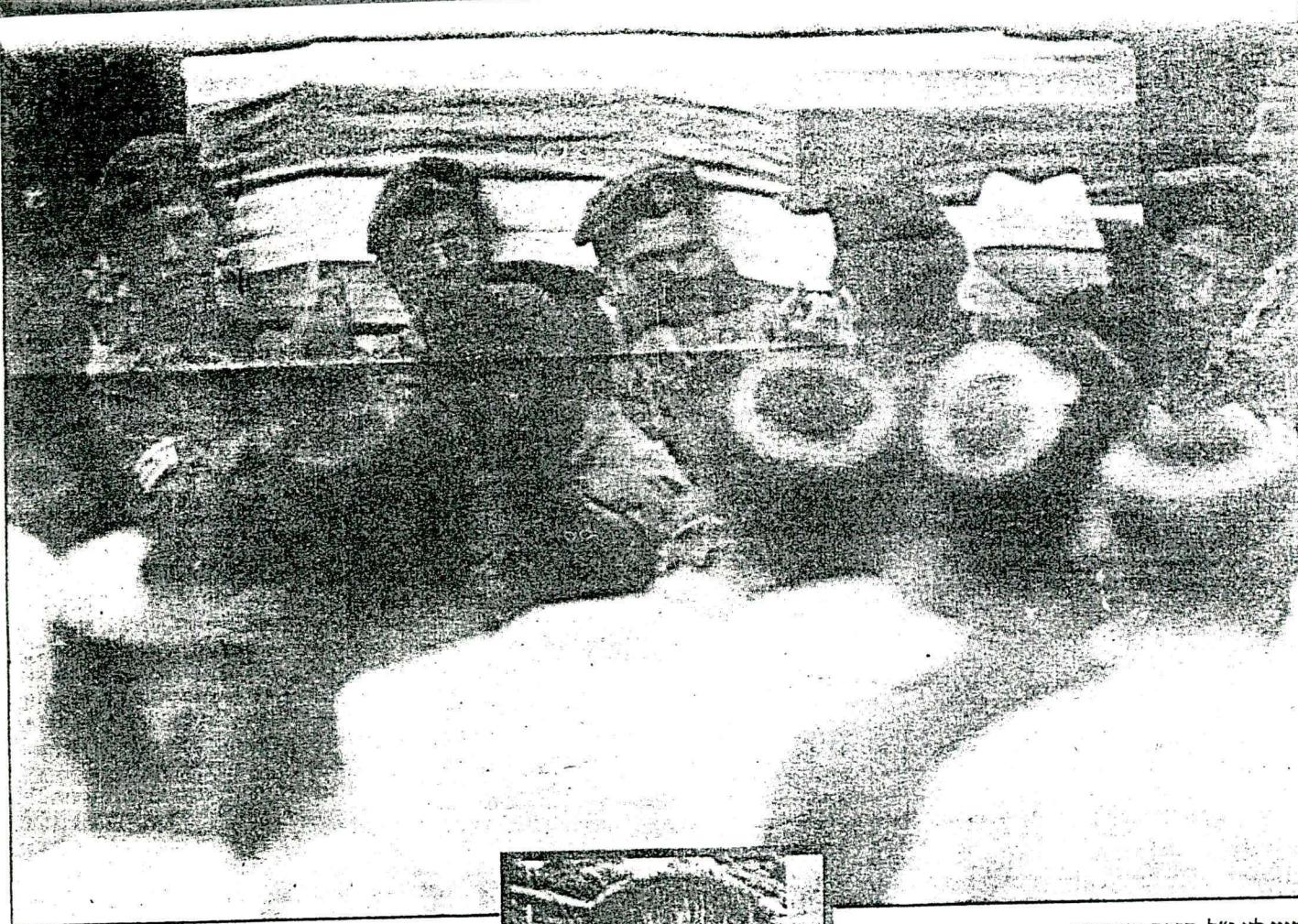
□ נחמן גלבוע

מעין לי', שנרגגה בפיגוע בדורחוב בירושלים,
הובאה אתמול למנוחות בכית הקברות סכמושב בית יהת,

לאחר שהוריה ביקשו שתיקבר בכית הקברות סכמושב

סמלת מעין לוי, הרבן השני בפיגוע, זאכ' אל מוגבי (3) מהכתר
עאקס גיב ערבי, יואכ'לקברות נבראה הזקן, לאחד
שנופטו הועברה אתמול לניטהה אבנו כביד

מאות מחברי המושב, קרווי משפחה ותחים לוי,
אותה בדורכה האחרונה. עשרות ריבות של לבושים מדים,
ביניהם קצינים נכירים ותiliary הדירה של מעין, הגיעו
אף דם ללווייה. שר החוץ, מיכה חריש, ייצג את הממשלה, אך לא
ספר למעין, ספר לה. הוא אמר, כי מעין היה
מפקדה של מעין, ספר לה.

צילומים: פלאש-95

למרה בכיתת הספר האזרחי הרி יהודה, ואחר כך למרה מחשבים ב"אורט" בירושלים, סיסימה את לימודיה התיכוניים בתיכון בית-חינוך בירושלים. היא התגיססה לצה"ל ושירתה כמחנה שנדר בירושלים, כמס' קית' ביטחון שדרה. בשבעות הקורסים עמדה לצתת לקורס קציני.

מעין הייתה קשורה למשפחה ולמושב שבו גידלה. היא דיברה על רצוניה להמשיך לחיות כמושב סמור לבית הוריה. "היי לה תוכניות, כמו לכל החיילים. היא רצתה לצתת לטיל חוליל, ואחר כך לכלכת למזור. כיוון שהיא הייתה כל כרך קשורה לבית-חינוך ורצה להיות בה, החלנו לקבור אותה במושב. נערוך לה לוויה צבאית, אבל קרוב לבית שכל כרך אהבה", אמר אביה.

מעין לי זיל, דרנה האחותנה

תא בידיו. והוא תרומות וرزץ כמה מטרים כשהוא מוחיק במעין, אחרי כמה שנים היא נפלה שוב. מעין ניסתה להתרום ולהמשיך לrozץ אבל לא הצליחה. כתע היהת מושכלת על המדרכה. דם פרץ מגופה. גיל המשיך לrozץ ותפס מחסנה. אחרי כמה דקות נגמר הכל.

■ ■ ■

אתמול הסתגר גיל, המום ובוכה, בבית הוריה של מעין. הוא סרב להתראיין. מעין לוי הגיעו למושב בית-חינוך בגל חורש. היא

על אביזיצק

סמלת מעין לוי נקברה אטמל בביות-חינוך, המושב הסמוך לזרזלים שבו היה מאו ביתה בת חורש, ושבו תיבננה לחקים את ביתה לאחור השיחור.

מעין, בת ה-19, היתה בתם הבכורה של פיני ומיקה לוי, אחותו למрон, ניצן וליאו. אטמל, בחצר ביתם של ההורים, נאספו עשרה חברות של מעין. הבשורה עברה ביגיהם מפה לאוון, חלקם שמעו ברדיו על מות חברתם. הם נראה ומומים. "מה אפשר להגיד על ילדה כל כך טובה, כל כך חמה. תמיד הייתה לה מילה טובה להגיד לכלנו, תמיד עם חיוך על הפנים. פרה אמיתי שנטף בתחלת הדור. התוכינה הכולסת שלה היתה שימחת החיים, ועכשו היא מתה", סיפרו בנות דודת השל מעין. "היא היתה בבית כל כרך מוגן, עם שמייה. מי היה מאמין שהוא יקרה באור הימי בטוטו, במרכז העיר".

פצעו הפיגוע הגיגו שטחיהם הדפה עז'יכרם קצת אחרדי חזות. לאחר שנגעה שمرا מעין על הכרתת, וכך גם הגיעה לחדר המין. לפני שחונסה לחדר הניתחתי, עוזר ספקה מעין למסור לעבר ביתה להרדים לים את שמה וכתובתה. דקות אחוריו אף איבדה מעין את הכרתה והובלה לחדר התינוקות. אולם הפגיעת הע הקשה בכבד ובכבי העורקים הייתה קטלנית והרופאים אינם לא הצליחו להציל את חייה. היא נפטרה על שולחן הניתוחים.

ב-13:00 אחר חצות צילצל הטלפון בבית משפחת לוי. האב, פיני, סיפר: "התקשרו מבית-החולמים ואמרו לנו להגיע מיר, כי מרון נפצעה באורח קשה. עד שהגענו לבית-החולמים מעין כבר נפטרה. הרופאים הסבירו שהיא איבדה יותר מדי דם".

■ ■ ■

gil, בן ה-21, היה החבר של מעין בחצי השנה האחת רוגנה. שלשום יצאו השניים לבנות באור הפאבים בסכרי נת נחלת שבעה. לאחר הפיגוע סיפר גיל להוריה של מעין כי כאשר שמע את הוריה, שבח בתחילה שמרובר בזיקוקין. אחרי כמה שנים הבינו שניים שמדובר ביפוי גוע. מעין וגיל ידו ידו את המגנים רצים לקראותם ייורם. עד רגע - ומעין נורתה ונפצעה. גיל התקרכב אליה והרים או- מעין והתמוטטה ונפלה. גיל התקרכב אליה והרים או-

ההרוגים בפיגוע: מעין לוי, חילית בת 19 מבית-זית, וויאד אל-מוגרבי מוא

יצאה לבילוי במדרחוב - נהרגה מאש כל

מאט יויסי לוי, חמיה שלו,
אלכס פישמן ורוני סופר
שירות המטבח הכללי והמשת
ריה מנהלים מצור אחר חסורים
כסיום למחבלים שביצעו שלשות
בחנות הלילה את דסיגוט ורצחני
במירחוב נחלת שבעה בירוש
לט. אתמול הובאה למנוחות החיר
لت מעין לוי, ואילו התרוג השני,
ויאד מוגרבי, ייקבר היום. 6 מדם
צעירים עירין מאושטומים, אחד מהם
במצב קשה.

מעין לוי ז"ל, בת 19, חילית בשירות סדר, יצאה שלשום עם חבר לבילוי במדרחוב נחלת-שבעה בירושלים
המחבלים. אתמול הובאה מעין למכתחות משפט בית-זית, ליד ירושלים, שם התעוררה • עט' 5.4.5.

רְמֵיָה כַּלְלוֹם, הַזְּבָן אֶתְמָלֵט
רְמֵיָה כַּלְלוֹם, הַזְּבָן אֶתְמָלֵט
רְמֵיָה כַּלְלוֹם, הַלְּבָנָה בְּעִירָה,
רְמֵיָה כַּלְלוֹם, בְּעִירָה אֶתְמָלֵט.

כְּמֵה קְדָמָה, רְמֵיָה כַּלְלוֹם
לְאַרְבָּרָה הַזְּבָן כַּלְלוֹם לְזָהָב אֶתְמָלֵט.
בָּאָה, הַזְּבָן כַּלְלוֹם כְּמֵה כְּמֵה
לְאַרְבָּרָה כַּלְלוֹם - כְּמֵה כְּמֵה
אֶתְמָלֵט כְּמֵה כְּמֵה, כְּמֵה כְּמֵה
- כְּמֵה כְּמֵה כְּמֵה כְּמֵה כְּמֵה כְּמֵה
... כְּמֵה כְּמֵה כְּמֵה כְּמֵה כְּמֵה כְּמֵה כְּמֵה

כְּמֵה כְּמֵה
כְּמֵה כְּמֵה

8.11.94 - מִזְבֵּחַ

כְּמֵה כְּמֵה כְּמֵה כְּמֵה
לְאַרְבָּרָה כַּלְלוֹם כְּמֵה
בָּאָה כְּמֵה כְּמֵה - כְּמֵה
כְּמֵה כְּמֵה כְּמֵה

כְּמֵה כְּמֵה כְּמֵה כְּמֵה
? כְּמֵה כְּמֵה כְּמֵה כְּמֵה
כְּמֵה כְּמֵה כְּמֵה כְּמֵה
כְּמֵה כְּמֵה כְּמֵה כְּמֵה
כְּמֵה כְּמֵה כְּמֵה כְּמֵה

כְּמֵה כְּמֵה כְּמֵה כְּמֵה
לְאַרְבָּרָה כַּלְלוֹם כְּמֵה
בָּאָה כְּמֵה - כְּמֵה כְּמֵה
כְּמֵה כְּמֵה כְּמֵה כְּמֵה

מ ע י י נ

חיווך הרחוב שמיין להמחק עוד רובץ לפנינו,
וכמותו צחוק המתגלה, שמייא אט חל כיתתנו
סגןון מיוחד ואישי שעיצבת לעצמן
ויריח הבושם שכל כז היכרנו, הצביע על נוכחותך.
זה מוזר לרשום הכל בלשון עבר
ולהבין שימושו נהדר פה נגמר
בדמי ימייך נקטפת מעיין
בצורה אכזרית שלא تعالה בדעת אדם
אנו תוהים אולי אנו שקוועים בחלאם עמוק
ופתאום תבואי ותאמרי: "חברה צאו מזה הכל היה בצחוג"
מסתבר שהחלום איינו تم
עינני אהביביך ידמעו לעולם
יהי זכרך ברוך מעין יקרה
נסתתק בצרור החיים תהיה דרורה
אך דעת שגם כשאת נחה בעולם שכולו טוב
אנחנו אותך לא נPsiיק לאחוב
יהי זכרך ברוך מעיין

אהובים מאוד
יב' 12, אורט

חיווך הרחוב שמיין להמחץ עוד רובץ לפנינו,
וכמותו צחוק המתגלגל, שמיילא את חלל ביתתנו
סגןנו מיוחד ואישי שמייצבת לעצמן
ויריח הבושם שכל כך היכרנו, הצביע על נוכחותך.
זה מוזק לרשום הכל בלשון עבר
ולהבין ששמהו נחדר פה נגמר
בדמי ימייך נקטפת מעינו
בצורה אכזרית שלא تعالה בדעת אדם
אנו תוהים אולי אנו שקועים בחלאם עמוק
ופתאום תבואי ותאמריו: "חברה צאו מזה הכל היה בצחوغ"
מסתבר שהחלום איינו تم
עיני אוחביך ידמעו לעולם
יהי זכרך ברוך מעין יקרה
נסתך בצרור החיים תהיה דרורה
אך דמי שגמ בשאת נחה בעולם שכולו טוב
אנחנואותך לא נפסיק לאחוב
יהי זכרך ברוך מעינו

אוחבים מאוד
יב' 12, אורת

נפגשנו לא מזמן , ואמרנו שנותראה
חיינו צריכות להשלים הרבה חוסרים ...
אני יודעת , שעוד הרבה אנשים נשארו עם
מילימ ל להגיד לך ועכשו , אין למי .
תמיד הייתה מתכוונת הכל , תמיד ידעת
מה את רוצה , את כל כך חסירה לעולם זהה .
על אנשים כמויך היו צריכים לשמור!
כל כך יפה , וכל כך נבונה , הצלחת תמיד
להצחיק אותי אפילו במצבים גשים ,
הצחוק שלך נשמע תמיד בכל חיותה .
אף פעם אי-אפשר היה לכטום עלייך
כל-כך טובה ותמים .
מעייני – אף פעם לא יצא לי להגיד לך
עד כמה אני אוהבת אותך .
אני לא אשכח אותך לעולם .

נפגשנו לא מזמן , ואמרנו שנותראה
היינו צריכות להשלים הרבה חוסרים ...
אני יודעת , שעוד הרבה אנשים נשארו עם
מיילים להגיד לך ועכשו , אין למי .
תמיד הייתה מתכוננת הכל , תמיד ידעת
מה את רוצה , את כל כך חסרה לעולם זהה .
על אנשים כמויך היו צריכים לשמרו !
כל כך יפה , וכל כך נבונה , הצלחת תמיד
להציג אותך אפיילו במצבים גשים ,
הצחוג שלך נשמע תמיד בכל הכיתה .
אף פעם אי - אפשר היה לכעום עלייך
כל - כך טובה ותמים .
מעייני - אף פעם לא יצא לי להגיד לך
עד כמה אני אוהבת אותך .
אני לא אשכח אותך לעולם .

10.10.94

מ ע י י 1

אשtagד, בעת חייה, התכוננו תחת כל הוצאות במדasha הגדולה.
בירכינו אתכם, קבוצת ערבה, יядים על סף בגרותם, בדרך צלה אל השירות
הצבאי. בדברינו, אמרנו לכם: צאו לשлом, שמרו נפשכם מעצכם, מהרע
האורוב בפינה, מגורל אכזר.

בסתור לבינו בירכינו על כך כי קבוצתך, מעיין, שולחת אל מכונת המלחמה -
כמנט וرك בנות, והרי אתן תשובה הביתה שלום, הרי אתן איינכן בקי
הছזית. אתן תגמורנה תוך כדי השירות את חשבון הנפש האישית, תתבגרנה,
בשלות ומחייכות אל החיים.

אותך מעיין אני זוכרת מطفחת בובות, כמראה התמים. מדהימה את כווננו
בפרטי לבוש מיוחדים - אתם ארגה באחבה רבה שבתא טפחה. גדלת בנסיכה
בשבט שמח, תומך ומעניק כל כך. ראייתך נכnest לגיל ההתבגרות, כתוב
בספרים, נסoga אל עצמן, נסגרת ונפתחת, תמיד שמורת על הבכורה בבית
ויחד עם זאת מסרבת להפריד מילודך.

לאחיזותך הייתה מקור חיוני, להוריך גאוות!
בת כפור, יודעת לשאת בעול. לומדת אחריות מהי, ומורדת בהגיע זמן
למרוד.

רק לאחרונה החילות להסכו עם המדים בדרך אל הגזונה עם עצמן, ואוותנו
חיוך, בירישני מעט, חזר אליך.

ה��גולות, השלים חדרה ועטפה אותך - התחלת מעיין, להיות מוכנה לצאת אל
החיים!

אמש, בשbatch באותה סמטה עתיקה, המסלפת יותר מכוכב את בניין ירושלים,
היית מאושרת ומשוחררת מכל רע ופגע. זועמת היירוי נדמה לך כזיקומי
דיןור - חגיגה. לא ידעת מעיין - החגיגת האחורה בחירות.

לא יכולת להפניהם את האמת, את האימה, והגורל בחור בז' לקורבן נסף
במחירות הדמים אותו אנו משלמים בדרכנו אל השלום. שלום שאותו טעמת
בחולות סיני ובימה התכוול.

מי יתנו, מעינו, שזכר נערויריך יפנה טהור וזורם במשפחתך ובקרב חבריך
שאוהבים אותך כל כך, ואור זיקוקינו יחליף לך את נתзи העופרת שקטלו
בז' .

את החלל שהורתה בקרב אהביך, ימלא יופייך הנצור עמו, כפצעת הפורהחת
עם בוא אביב.

שלום לרגבי ערדך, ירצה!

דנה אבידר

כל אדם ניזון מסביבתו, האחד ניזון מהטבע הסובב אותו והאחר ניזון מבני האדם אשר סביבו, וישנם כאלה אשר ניזונים משילוב הדבר ייחדיו, אך כל אותן אלה שניזונים גם מהאדם, הפסידו אדם ממנה יכולו לינוק בזמן מעיין שופע של אישיות מיוחדת. והאדם הוא "מעיין". מעיין אשר שלווותה השרתת רוגע אצל כל הסובבים אותה וצחוקה וחיכאה עורר את כל הרדומים לידי, נערת מצחיקה עם תמיות של ילדה אשר נראה מוקף בהצלחה:

משפחה חמה, בן זוגה ולימודים אשר תיכננה.

אך לפעת הכל נגדו! בהתקפה רצחנית של אותן שני מרצחים מהחמאם, אשר יצר הנגם ורוח ההרס לא הבינו בין טוב לרע, בין חף מפשע לאשם, בין תום לאדם, בין צער ולבוגר ובין מעיין לאחזר.

אותה התקפה לא השאירה למניין את הבחירה אלא קבעה את גורלה וגורל בני משפחתה, קרוביה ואהובה.

לא אנסה לנחם את כל אותן אלה הכוabiים את כאב מותה, כיון שלא אצלם, ובוואי לא בכוחה של מילה.

אל רג אוכל לקוות ולאחל לחיים מאושרים ומלאי תיגوها וכך אותן המדברים, גם אם כרגע זה ניראה בלתי - ניתן להשגה. אך אסור לנו לשכוח שעליינו להמשיך ולחזק את דרכנו ודרך של קרובינו ויקירנו ולא להעיב בכל אותן מחשבות איוםות על הדברים היפים שישנם ונישארו הנותניים לנו את הכוח להמשיך וליפוכו את עיניינו אם לא למןינו אז למןם.

טכש הנצחה להקמת פינה לזכרה של מעיין לוי בפיקוד מרכז 27.12.94

דברי סא"ל גدعון כהן - מפקד היחידה משפחת לוי קרובים וארחים נכבדים, חברות וחברים חילופים וקצינים. ביחידה בעבר ובהווה גם היו אחורי שעברו יותר מחודשיים וחצי קשה מאוד לדבר על מעיין, זכרונה לברכה, בלשון עבר!

لوح הנצחה שהוקם כאן ביחידה לזכרה של מעיין, הוא עדות אילמת לכך, שהחלום הרע הפך למציאותمرة, ועימה צרייך להתמודד, בנוסף זה גילוי של הוקרה והערכה عمוקה לمعايין על התקופה שהיתה כאן בינו, ומהיבוטינו של כל מי ששירת משות ועוד ישרת ביחידה להנציח את זיכרה של מעיין ולהציג לחיילת מצוינת, שהכח מאיתנו בדמי ימיה בנסיבות טרגיות.

מעיין הועלתה לאחר מותה לדרגת סמל, שירותה בחוליה בשנלר נעשה בצורה מופתית ועל הצד הטוב ביותר. ותמיד בחירות רחבי! היא שימשה כיד ימיןו של גל והוכיחה את עצמה בכל תחומי העשייה שנסקה בהם ובמיוחד בתחום האיכון הבטחוני וגם במשימות של אבטחת מידע. בתקופה מסוימת גם הייתה חיילת ייחידה בין כל החילונים בחוליה.

בתהילך הזימוניהם לקצונה, כל פגישה ושיחה שלו עם גל היו נפתחים מצידנו במשפט - "חייבים להוציא את מעיין לקורס קצינות" ואחרי הוא היה מפרט באוזני את מעלהותיה - חיילת 10, אחריות, רציניות, מסורת, מוטיבציה גבוהה, יכולת אישית בלתי רגילה, ועוד ועוד.

אלמלא האסונו, גרוב לוודאי שהיא מעיין הייתה צווארה בקורס קצינות והיתה מסיימת אותו בהצלחה ובקלילות (בדרכה) והופכת לקצינה מעולה במרחב בטחון שדה, בגיבורי מלא של משפחתה וכח马上 לשירות של אביה סא"ל פיני במרחב זה, בסדר ובמלחאים.

חסרונה של מעיין מורגש מאוד והכאב על מותה מלוה אותנו כל העת. אני מודה לכם משפחת לוי על התמיכה שננתמס לנו להקים אתلوح הנצחה, וכן لكצינים שעסקו במלאת החשובה הזאת.

תודתנו נתונה למשפחה גם על הקריאה מכתב התנהומים שלי אליהם ביום ה-30
למorthה של מעירין, מכובן שנבצר ממני להיות על יד קביה עקב היומי כהן.
אנו מחזקים את ידיכם ושותאים עידוד רב מהאופן שבו אתם מתמודדים עם
האובדן היגר.
כל טוב ומיליתן ולא תדעו עוד צער.

סא"ל גدعון כהן
מפקח יחידת בטחון שדה
פיקוד מרכז

היד ממאנת לכתוב
והלב איננו מאמין!

איך קרה הדבר שמעיין הלכה מאיתנו.

וכבר חלפו 30 ימים

וזה כואב וזה נורא!

והגעגועים... אך הגעגועים אליך.

אל - חיוך הכנ והאמיתי שהיא נסורך על פניך

אל - שמחת החיים שלך שמלאה את כל הבית

אל - השיחה הקולחת בתנועות ידיים כה רבota

אל - הפתיחות, השיתוף והאהבה שהייתה ברם לכולם.

אליך, מעיין.

בדירוק כפי שאת אנו מתגעגעים

רע לנו על הלב - מר ועצוב

לראות פרח בשיא פריחתו - מתמורטט

כשהוא כה יפה ואהורב

וקשה פי כמה להשלים עם הגורל המר

כאשר בת 19 כל כך צעירה

מאיתנו הלכת לבלי שוב.

תמיד אמרה לי מיקה - אמרך

"אני בילדתי משקיעה מכל הלב

ובבוא הימים הם ישיבו לי באורה מطبع של טוב",

את, מעיין, לא זכית להשיב לה. (לאמר האהבה)

ואת מיקה - לא זכית לראות את מעיין בוגרותה.

ורק אנו עומדים ליד תלולית עפר

אשר לפנינו 30 ימים נערמה

אנו מרכינים ראש מבלי נוע

כשמטביך מהדחת וזוערת השאלה

למה? למה, לך זה קרה

מדוע?

מעיין, ידענו צער מהו

במוחך משחו בנו כבה.

ודמעות רבות לא יוכל לכבות

את הכאב שהורתת.

אהבנו אותו מארך

מעיין

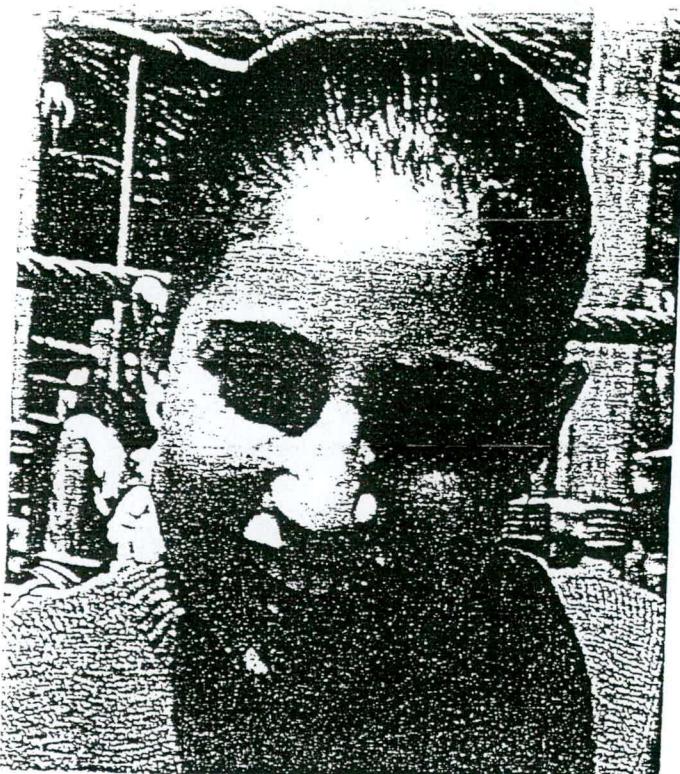
* מיקה! כמה חשוב היה לי לכתוב על מעיין.

פיני! וכמה דמעות ספג הנייר, עד שהדיוק התמוסס.

תהייו חזקים ולו בשל הבנות המקסימות שיש לכם וכמוון האחד בשבייל השני.

אהבתם אתכם מאד.

מי כל מושלה וכולם

קורות חיים - מעיין לוי ז"ל

מעיין נולדה בי"ז בתמוז תשל"ה – 26.6.75 בת בכורה למיקה ופיני, אחות למרון, ניצן וליאן. מעיין גדלה וחיה במושב בית זית. את שנות ילדותה הראשונות בילתה בגני הילדים במושב, בבית הספר האזורי "עין הרים" ובחטיבת הביניים בהרי יהודה. בתיכון למדה במגמת מחשבים במכללת אורט ולאחר מכן שני תיכונים החליטה לשירות ציורן ועברית לתיכון בית חינוך, שם סיימה לימודייה. בגיל 9 הצטרפה לתנועת הנוער העובד והלומד במושב והאהבה מארד את הפעילות, הטירולים והמפגשים. תחביבה העיקרי היה הריקוד בו התמידה שניהם רבות.

ב-16 בנובמבר 1993 התגייסה מעיין לצה"ל. לאחר הטירונות עברה קורס משק"ז בטחון שדה ושובצה כמשק"ית בחולית בטחון שדה בירושלים. מעיין התקלמה מהר ואהבה את המסדרת הצבאית, היא שאפה ללבת בדרכי אביה (שהיה סא"ל בצבא הקבע ולהיות קצינה בצה"ל, מפקדיה המליצו עליה בחום, בהמלצת כתבת מפקדה היישר אל: "מתפקדת בצורה יוצאת מהכלל טובה, בעלת יכולת גבוהה מקצועית, תורמת לחוליה, אהובה על כל חבריה"). שבוע לפני שנרגשה ניגשה לראיון לקורס קצונה.

ביום ראשון 9.10.94 יצאה בערב עם חברה גיל לבת קפה במדרחוב נחלת-שבע בירושלים. בשעה 23.30 כאשר היו בדרכם הביתה החלה התקפת מחללים. מעיין נפצעה אנושות ונפטרה בשעה 15.01 בבית החולים הדסה עין-כרם בירושלים. בת 19 ושלושה חודשים הייתה במוותה, השאירה אחריה הוריהם ושלוש אחיות. מעיין הייתה בחורה אופטימית, מלאת שמחת חיים. חייכנית, אהובה ואהובה רמתהבת מאד. צנורעה, כל דבר קטן גם לה או שדרה טوب בכל מקום, בעלת כושר התמדה. מעיין הייתה בעלת הרופה נאה, תמיד מטופחת ומסודרת, מגיע בזמן לכל מקום, הקפידה מאד על בריאות הגוף ותזונתה נכונה ועסקה בפעילויות ספורטיבית.

מפקד היחידה גדרון כתב לאחר מותה "אישיות קורנת, חירך טבעי, צניעות, טוב לב, תמיינות, נימוסין, יחס חיובי ושלווה פנים מינית איפייננו את מיזגה בעינינו. וביענבי מכריה היא הייתה חיילת מצטיינת כזו שככל מפקד מאנל לעצמו וליחסתו".